

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Лична подготовка да се срещнем със Спасителя

От старейшина Дейл Г. Ренлънд
От Кворума на дванадесетте апостоли

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill

Следвайте ученията на Спасителя. Неговите напътствия не са мистериозни, нито сложни. Когато ги следваме, не е нужно да се страхуваме или да се тревожим.

Мои скъпи братя и сестри, миналия октомври президент Ръсел М. Нелсън каза: „Сега е времето за вас, както и за мен, да се подготвим за Второто пришествие на нашия Господ и Спасител, Исус Христос“. Когато президент Нелсън говори за Второто пришествие, той винаги го прави с радостен оптимизъм. Но неотдавна едно момиче от Неделното училище за деца ми каза, че чувства тревога винаги, когато се спомене за Второто пришествие. Тя каза: „Плаша се, защото ще се случат лоши неща, преди Исус да дойде отново“.

Не само децата може да се чувстват по този начин. Най-добрият съвет за това момиче, за вас и за мен е да следваме ученията на Спасителя. Неговите напътствия не са мистериозни, нито сложни. Когато ги следваме, не е нужно да се страхуваме или да се тревожим.

Към края на Своето земно служение, Исус Христос е попитан кога отново ще дойде. В отговор Той разказва три притчи, записани в Матей 25, относно начините да се подготвяме да се срещнем с Него – било то при Неговото Второ пришествие или когато напуснем този свят. Тези учения са жизнено важни, понеже личната подготовка да се срещнем с Господ е основен аспект на целта на живота.

Спасителят най-напред разказва притчата за десетте девизи. В тази притча десет девизи отиват на сватбено тържество. Пет

their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom's imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping

от тях разумно донасят елей за светилниците си, а пет постъпват неразумно и не го правят. Когато се обявява скорошното пристигане на младоженеца, неразумните девици отиват да си купят елей. Когато се връщат, вече е твърде късно – вратата за тържеството е затворена.

Исус пояснява три аспекта на притчата, за да ни помогне. Той обяснява:

„И в него ден, когато ще дойда в славата Си, ще бъде изпълнена притчата за десетте девици, която ви разказах.

Защото тези, които са мъдри и са приели истината, и са взели Светия Дух за свой водач, и не са били измамани, истина ви казвам, те няма да бъдат отсечени и хвърлени в огъня, но ще преживеят деня“.

С други думи, не е нужно да се страхуват или тревожат, защото те ще оцелеят и преуспяват. Те ще надделеят.

Ако сме мъдри, ние получаваме истина, като приемаме Евангелието на Исус Христос чрез обредите и заветите на свещеничеството. Освен това ние се стремим да бъдем достойни винаги да имаме Светия Дух с нас. Тази способност трябва да бъде придобита индивидуално и лично, капка по капка. Постоянните, лични и частни деяния на отдаденост канят Светият Дух да ни води.

Третият елемент, на който Исус набляга, е избягването на заблудата. Спасителят предупреждава:

„Пазете се да не ви заблуди някой;

защото мнозина ще дойдат в Мое име, като кажат: Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина“.

Спасителят знае, че самозванци ще се опитват да заблудят даже и избраните, като мнозина Негови последователи ще бъдат измамани. Не трябва нито да вярваме на тези, които лъжливо твърдят, че са упълномощени от Бог, нито да се отклоняваме в метафорични пустини или тайни стаи, за да бъдем учени от фалшиви източници.

В Книгата на Мормон се казва как можем да разграничаваме измамниците от учениците на Христос. Учениците винаги ни вдъхновяват да вярваме в Бог, да Му служим и да вършим добро. Няма да бъдем заблуждавани, когато търсим и приемаме напътствия от хора, които заслужават доверие и самите те са верни ученици на Спасителя.

Бихме могли също така да избягваме

regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why

заблудата чрез редовно поклонение в храма. Това ни помага да поддържаме вечна перспектива и ни защитава от влияния, които може да ни разсейват и отклоняват от заветната пътека.

Същественият урок в тази притча за десетте девизи е, че ние сме разумни, когато приемаме Евангелието, стремим се да имаме Светия Дух с нас и избягваме заблудата. Петте разумни девизи не могат да помогнат на тези, които нямат елей; никой не може от наше име да приеме Евангелието, да вземе Светия Дух за водач и да избягва заблудата. Ние трябва да правим това сами за себе си.

След това Спасителят разказва притчата за талантите. В тази притча един човек дава различни суми пари, наречени таланти, на трима слуги. На един слуга дава пет таланта, на друг – два, а на трети – един. С течение на времето първите двама слуги удвояват полученото. А третият слуга просто заравя своя един талант. На двамата слуги, които са удвоили талантите си, човекът казва: „Хубаво, ти си добър и верен слуга! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си“.

Човекът след това упреква слугата, който е заровил своя талант, че е „лукав и ленив“. Талантът на този слуга е отнет, а той е изгонен. Ако обаче този слуга беше удвоил таланта си, той щеше да получи същата похвала и награда като другите слуги.

Едно от посланията на тази притча е, че Бог очаква от нас да увеличаваме способностите, които са ни дадени, но не иска да ги сравняваме с тези на другите. Помислете върху следното проникновение на хасидския книжовник от 18-и век Зуся от Аниполи. Зуся е виден религиозен учител, който с приближаването на смъртта си започва да се страхува. Неговите ученици го питат: „Учителю, защо трепериш? Живял си добър живот; със сигурност Бог ще ти даде голяма награда“.

Зуся отговаря: „Ако Бог ми каже: „Зуся, защо не беше още един Моисей?“, аз ще отговоря: „Защото не ми даде великодушието, което си дал на Моисей“. А ако застава пред Бог и Той каже: „Зуся, защо не беше още един Соломон?“, аз ще кажа: „Защото не ми даде мъдростта, която си дал на Соломон“. Но какво ще кажа, ако застава пред моя Създател и

were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?' Ah, that is why I tremble."

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, "before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left."

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, "Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me."

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don't, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father's children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem "Farmer Paavo" throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, "Paavo, Pa-

Той каже: „Зуся, защо не беше Зуся? Защо не беше човекът, който ти дадох способността да бъдеш?“. Това е причината да треперя“.

Наистина Бог ще бъде разочарован, ако не се уповаваме на заслугите, милостта и благодатта на Спасителя, за да увеличаваме дадените от Бог способности, които сме получили. С любящата Му подкрепа, Той очаква от нас да бъдем възможно най-добрата версия на себе си. Това, че започваме с различни способности, няма значение за Него. И не би трябвало да има значение за нас.

Накрая Спасителят разказва притчата за овцете и козите. Когато Той се завърне в слава, „ще се съберат пред Него всички народи; и ще ги отлъчи един от друг, както овчарят отлъчва овцете от козите; и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата“.

Тези от дясната Му страна стават наследници в Неговото царство, а тези от лявата Му страна не получават наследство. Разграничаващата характеристика е дали са Го хранили, когато е бил гладен, дали са Го поили, когато е бил жаден, дали са Му давали подслон, когато е бил странник, дали са Го обличали, когато е бил гол и дали са Го посещавали, когато е бил болен или в тъмница.

Всички са учудени – както тези от дясната му страна, така и тези от лявата. Те го питат кога са Му давали или не са Му давали храна, напитки и дрехи, или кога са Му помагали в тежко положение. В отговор Спасителят казва: „Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили“.

Посланието на тази притча е ясно: когато служим на другите, ние служим на Бог, а когато не го правим, будим разочарование. Той очаква от нас да използваме своите дарове, таланти и способности, за да благославяме живота на чедата на Небесния Отец. Божественият подтик да служим на другите е описан в стихотворение, написано през 19-и век от финландския поет Йохан Лудвиг Рунеберг. С брат ми и сестрите ми многократно сме слушали стихотворението „Фермерът Пааво“, когато бяхме деца. В стихотворението Пааво е беден фермер, който живее със своята съпруга и деца в езерния район на централна Финландия. Няколко години подред насажденията му са унищожавани, било то от оттича-

vo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won’t go hungry. I’ll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields’ susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, “Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye.” But Paavo solemnly took his wife’s hand and said, “Mix half the flour with bark, for our neighbor’s fields have frosted over.” Paavo sacrificed his and his family’s bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior’s parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father’s children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God’s guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn’t easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

щи се води от пролетното снеготопене, летни градушки или ранна есенна слана. При всяко събиране на оскъдната реколта, съпругата на фермера се оплаква: „Пааво, Пааво, злочести старче, Бог ни е изоставил“. Но Пааво стоически отговаря: „Смеси кора с ръжено брашно и пригответи хляб, за да има какво да ядат децата. Ще работя по-усилено, за да пресуша заблатените полета. Бог ни изпитва, но Той ще се погрижи“.

След всяка унищожена реколта Пааво казва на съпругата си да удвои кората, която добавя към брашното, с цел избягване на глада. Също така полага повече усилия, като копае канали за дренаж на земята и повишаване на устойчивостта на полетата към оттичащите се води през пролетта и ранните слани през есента.

След години трудности, Пааво най-накрая има изобилна реколта. Съпругата му възкликва: „Пааво, Пааво, настъпиха щастливи времена! Време е да изхвърлим кората и да печем хляб само от ръж“. Но Пааво взима ръката на съпругата си и казва: „Смеси половината от брашното с кора, защото нивата на съседа е покрита от слана“. Пааво жертва своето изобилие и това на семейството си, за да помогне на своя съкрушен съсед, изпаднал в лишения.

Урокът в притчата на Спасителя за овцете и козите е следният: трябва да използваме дадените ни дарове – време, таланти и благословии – за да служим на чедата на Небесния Отец, особено на най-уязвимите и нуждаещите се.

Моята покана към разтревоженото дете от Неделното училище за деца, за което споменах по-рано, както и към всеки от вас, е да следвате Исус Христос и да се упоавате на Светия Дух като на скъп приятел. Разчитайте на тези, които ви обичат и които обичат Спасителя. Търсете Божието напътствие, за да развивате своите уникални способности и да помагате на другите дори когато това не е лесно. Ще бъдете подготвени да се срещнете със Спасителя и така ще можете да се присъедините към радостния оптимизъм на президент Нелсън. Като правите това, вие помагате на света да се подготвя за Второто пришествие на Исус Христос и ще бъдете благословени с достатъчно надежда, за да влезете в покоя и радостта на Господ, сега и в бъдеще.

As we sing in one of our new hymns:
Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He
will come again,
But He'll return as scriptures say; it will be a
joyful day
When our beloved Savior comes again.
In the name of Jesus Christ, amen.

Както пеем в един от новите ни химни:
Радвайте се! И се подгответе за този ден!
(...)

Никой не знае деня и часа, когато Той ще
дойде отново,
но Той със сигурност ще се завърне – кол-
ко радостен ще е денят,
когато нашият Спасител дойде отново.
В името на Исус Христос, амин.